

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Leșan Nicolae în interesele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sed. Ialoveni din 27 februarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Enachi Mihail Xxxxx, născut la
xxxxx, originar r-nul Xxxxx, dom.
mun. Xxxxx, str. Xxxxx

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță : 01.11.2016 - 27.02.2018;
2. Instanța de apel: 21.03.2018 - 29.05.2018;
3. Instanța de recurs: 03.08.2018 - 17.10.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 27 februarie 2018, Enachi Mihail Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 8.000 lei.

A fost încasat de la Enachi M. în beneficiul lui Plămădeală I., prejudiciul material în mărime de 2.000 lei și prejudiciul moral în mărime de 3.000 lei, iar în total suma de 5.000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Enachi M. la data de 19 mai 2015, în jurul orei 20.00, având inițial scopul exercitării unui legitim sau presupus drept de restituire a sumei de 6.000 lei, pentru neexecutarea lucrărilor de reparație a mașinii, împreună cu o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, deplasându-se din mun. Chișinău spre or. Ialoveni, cu automobilul de model „Honda”, în apropierea sensului giratoriu de lângă stația rutei nr. 35, sub pretextul de a discuta cu Plămădeală Iurie, care evita întâlnirile, persoana care nu a fost stabilită de organul de urmărire penală, l-a chemat pe acesta lângă automobil, unde era așteptat de Enachi M., după care ambii, prin încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate l-au apucat de mâini pe Plămădeală Iurie, l-au forțat și au încercat să-l urce în automobil, iar pentru împotrivire ambii i-au aplicat câte o lovitură cu piciorul în regiunea piciorului și se exprimau cu cuvinte necenzurate. Deoarece

Plămădeală Iurie a început să strige după ajutor, în altercație a intervenit fratele Plămădeală Anatolie, care s-a apropiat și l-a luat într-o parte pe persoana pe nume „Victor”, unde Plămădeală Iurie s-a îndreptat spre automobilul său parcat alături de automobilul acestora, însă persoana neidentificată pe nume „Victor” a scos cheia din contactul automobilului și Plămădeală Iurie a încercat să-i curme acțiunile, fapt pentru care ultimul i-a aplicat lovituri cu capul, în regiunea capului lui Plămădeală Iurie, din ce motiv acesta a simțit o amețală și a început să-i sângereze nasul.

Ca consecință a agresiunii huliganice, lui Plămădeală Iurie conform raportului de expertiză nr. 1756/D din 13.07.2016 i-au fost cauzate vătămări ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Leșan Nicolae în numele inculpatului Enachi M., prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Enachi M., pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc semnele componenței de infracțiune.

În argumentarea apelului declarat, a invocat următoarele motive:

- sentința de condamnare este neîntemeiată și pripită;
- pronunțarea sentinței de condamnare, în condițiile netemeinicei învinuirilor aduse, a prejudiciat direct și implicit drepturile și libertățile fundamentale ale lui Enachi M. Materialele dosarului identificând problematica circumstanțelor de fapt și de drept, reiterând astfel și vădita netemeinicie a învinuirii aduse lui Enachi M. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- prima instanță examinând cauza penală, s-a limitat la susținerea actului de învinuire, fără însă de a desprinde, acele circumstanțe într-adevăr existente;

- partea acuzării conformându-se mai mult criteriilor subiective, a prezentat circumstanțele cauzei penale denaturat, aplicând accente critico-gratuite față de persoana lui Enachi M., ceea ce a afectat ancheta;

- fapta prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, nu poate fi imputată lui Enachi Mihail, din care considerente acesta urmează a fi achitat, respectiv sentința pronunțată de prima instanță fiind pasibilă de casare, ca fiind neîntemeiată și direct prejudiciabilă drepturilor și libertăților fundamentale ale lui Enachi M.;

- declarațiile lui Plămădeală A., care este fratele drept al părții vătămate în cauză, urmează a fi apreciate critic corespunzător, avându-se în vedere și declarațiile date de alți martori și anume: declarațiile martorului Soltan A. și declarațiile martorului Cozma I. Astfel, martorul Soltan A., a declarat în cadrul instanței de judecată, că nu a recunoscut cele pretinse de partea acuzării (nu a văzut și nu a auzit), respectiv și martorul Cozma I., a negat faptul, că s-ar fi aflat la fața locului, iar martorul Sanduță A., nu a fost audiat în cadrul instanței de judecată;

–nici raportul de expertiză nr. 1756/D din 13 iulie 2016, în circumstanțele cauzei au poate fi privit drept probă a învinuirii, avându-se în vedere faptul, că partea vătămată a pretins, că ar fi fost lovită în anumite regiuni, din concluziile raportului reiese, că partea vătămată a fost lovită în alte regiuni;

– rezumând cele indicate, în prealabil, se constată cu certitudine faptul, că la materialele dosarului judiciar, nu există nici o probă într-adevăr utilă, pertinentă și concludentă, ce ar demonstra comiterea de către Enachi M. a infracțiunii imputate;

–nu au fost prezentate probe, care dincolo de orice dubiu ar fi dovedit, că Enachi M. a comis fapta imputată acestuia, prevăzută anume de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, mai mult, fapta de huliganismul, săvârșit de două și mai multe persoane, nu a avut loc, or, de către partea acuzării nu a fost și nici nu este dovedită existența elementelor constitutive ale infracțiunii în faptele lui Enachi M.;

–probele aduse de către acuzatorul de stat nu pot fi reținute ca probe, ce ar demonstra cu certitudine vina lui Enachi M. de cele incriminate, iar alte probe nu au fost administrate la materialele cauzei, nici la etapa urmăririi penale și nici la etapa examinării cauzei în instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului Enachi M. în comiterea infracțiunii, se confirmă prin probele care sunt pertinente, concludente, utile și veridice, și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Plămădeală I., declarațiile martorilor Plămădeală A., Soltan A., Cozma I., Velenciuc V., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.05.2016 cu foto-tabel, raportul de expertiză medico-legală nr.1756/D din 13.07.2016.

Instanța de apel a stabilit că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) Cod penal, iar argumentele invocate în apelul depus sunt nefondate și combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite, totodată, corect fiind respinsă solicitarea apărării privind achitarea inculpatului, pe motivul lipsei în acțiunile acestuia a componentei de infracțiune.

În opinia instanței de apel, agresarea fizică a părții vătămate Plămădeală I., de către inculpatul Enachi M. a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate, care și-a menținut poziția pe parcursul procesului penal, declarațiile martorului Plămădeală A., conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. 1756/D din 13.07.2016.

Instanța de apel a menționat că poziția procesuală a martorilor Soltan A. și Cozma I. de retractare a depozițiilor date în cadrul urmăririi penale a fost

apreciată critic, or, deși la etapa urmăririi penale martorii au recunoscut faptul implicării inculpatului Enachi M. în încălcarea grosolană a ordinii publice, modificarea poziției procesuale în cadrul prezentei cauzei a fost explicat din punct de vedere psihologic, prin încercarea de a ușura într-un fel poziția procesuală a inculpatului.

Astfel, instanța de apel a apreciat declarațiile martorului Plămădeală A. oferite în instanța de fond, ca consecvente, fiind în corespundere cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale și care coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești, martorul fiind prevenit de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false, prin urmare neexistând temei pentru aprecierea critică a acestor declarații.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a reținut că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75 Cod penal și totodată, corect a aplicat pedeapsa penală sub formă de amendă, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care este mai puțin gravă, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, anterior judecat, care nu a mers pe calea corijării și nu a conștientizat gravitatea faptei comise, nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate prin infracțiune, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpați, cât și din partea altor persoane.

Instanța de apel a reținut ca neîntemeiată concluzia primei instanțe privitor la soluționarea acțiunii civile și a conchis că în mod just a fost dispusă perceperea de la Enachi M. în folosul lui Plămădeală I. a prejudiciului material în mărime de 2.000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 3.000 lei, în total suma de 5.000 lei.

6. Împotriva hotărârilor menționate a declarat recurs ordinar avocatul Leșan Nicolae în numele inculpatului Enachi M. care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora.

În motivarea recursului invocă:

- fapta prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, nu a fost săvârșită de către Enachi M., deoarece în acțiunile acestuia lipsesc semnele componenței de infracțiune prevăzute de acest articol;

- declarațiile martorului Plămădeală A. urmează a fi apreciate critic, ținând cont că acesta este fratele drept al părții vătămate și acestea contravin altor probe în cauză: declarațiilor martorilor Soltan A., Cozma I. și raportului de expertiză nr. 1756/D din 13.07.2016, din care reiese că fapta de huliganism nu a avut loc;

- la materialele cauzei nu există nici o probă într-adevăr utilă, pertinentă și concludentă, ce ar demonstra cu certitudine despre comiterea de către Enachi M. a infracțiunii imputate;

- de către partea acuzării nu a fost dovedită existența elementelor constitutive ale infracțiunii în faptele lui Enachi M., motiv ce duce la adoptarea unei sentințe de achitare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

În continuare, Colegiul penal relevă că, potrivit textului recursului declarat, titularul acestuia invocă de drept temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat. Astfel, instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondat, a apelului declarat, cu menținerea sentinței atacate, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea

descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În același context, Colegiul penal menționează, că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk v. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani v. Spain*).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

De asemenea, recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele de fond din motiv că acestea nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, astfel în opinia recurentului, ele nu demonstrează vinovăția inculpatului în cele incriminate prin actul de sesizare a instanței.

În primul rând, relevant este de menționat, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, întrucât aceasta este atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea soluției de condamnare adoptate în privința lui Enachi M.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal specifică, că această instanță corect a ajuns la concluzia despre menținerea sentinței și just a apreciat probele administrate în cauză. Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, subsidiar verificând materialele dosarului specifică, că judecând apelul declarat, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței, potrivit căreia s-a dispus condamnarea lui Enachi M.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului Enachi M., au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, în care au fost indicate aceleași motive, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul în argumentarea temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocă faptul că nu a fost dovedită existența în acțiunile inculpatului Enachi M., a elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism.

Analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu temeiurile invocate pentru recurs de către avocatul Leșan N. în numele inculpatului, Colegiul consideră, că în prezenta speța criticile ultimului sânt nefondate, iar la stabilirea componenței concrete consumate în urma acțiunilor întreprinse de Enachi M., instanța de apel just și legal a constatat și reținut starea de fapt și de drept, care justifică elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Reieșind din circumstanțele constatate de către instanțele de fond, din materialul probator, se atestă că în speța dată, s-a confirmat că acțiunile au fost comise de inculpat într-un loc public, accesibil, adică în or. Ialoveni, în apropierea sensului giratoriu de lângă stația rutei nr. 35, fiind prezent partea vătămată Plămădeală I. și fratele acestuia Plămădeală A., iar în autoturismul de model Honda, inculpatul Enachi M. și încă o persoană nestabilită de către organul de urmărire penală, pe nume „Victor”, în prezența cărora Enachi M. și persoana pe nume „Victor” l-au apucat de mâini pe partea vătămată și au încercat să-l urce în automobil, însă dat fiind faptul că acesta s-a împotrivit, i-au aplicat lovituri, forțându-l să urce în automobil, fiind amenințat, ulterior persoana pe nume „Victor” i-a aplicat 2 lovituri cu capul în regiunea feței.

Așadar, din declarațiile martorului ocular Plămădeală A., audiat în cadrul instanței de judecată rezultă, că era împreună cu fratele său, când acesta i-a comunicat că trebuie să ajute o persoană referitor la automobil, a parcat mașina lângă stație, în or. Ialoveni, iar Plămădeală I. s-a dus să vorbească cu acea persoană, peste două minute a auzit cum fratele său strigă după ajutor, s-a îndreptat spre el și a văzut cum Enachi M. și persoana pe nume „Victor” îl loveau la picior, pentru a-l forța să urce în mașină, astfel a intervenit și i-a tras pe ultimii într-o parte, fiind numit cu cuvinte necenzurate. După agresiunea lui Victor, acesta i-a luat cheile lui Plămădeală I. de la automobil, iar când ultimul a încercat să le întoarcă, Victor l-a lovit cu capul în față. Aceste declarații au fost confirmate și de către partea vătămată, iar din spusele martorilor Soltan A. și Cozma I. date în cadrul urmăririi penale, la fel reiese, că se aflau lângă cercul din or. Ialoveni, în apropierea rutei 35, unde au observat 2 automobile, iar lângă acestea erau mai multe persoane, printre care

și Plămădeală I. care se certau cu glas tare, la un moment dat cineva a strigat poliția.

Aceste acțiuni, în opinia Colegiului penal, se califică ca acțiuni ce încălcă normele etice și tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor, prin urmare de către inculpat au fost admise acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni săvârșite de două persoane, acestea în cele din urmă reprezentând și fapta prejudiciabilă a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal.

În același timp, instanța de recurs consideră că, declarațiile martorilor Soltan A. și Cozma I., date în cadrul ședinței de judecată, prin care în opinia recurentului se confirmă că fapta de huliganism nu a avut loc, instanța de apel întemeiat le-a apreciat critic, deoarece declarațiile acestora, în opinia Colegiului nu corespund întru totul adevărului, fiind neconsecvente, deoarece martorul Soltan A., inițial în cadrul urmăririi penale, la data de 19.05.2016 (f.d. 38 v. 1) a declarat că, la data de 19.05.2016, pe cealaltă parte a cercului, lângă magazinul amplasat în or. Ialoveni, a observat mai multe persoane de gen masculin, printre care și Plămădeală I., a auzit cum cineva a strigat poliția, iar ulterior și-a modificat declarațiile menționând că, în anul 2016, aflându-se la florărie, în or. Ialoveni lângă ruta 35, personal nu a înțeles ce s-a petrecut și careva gălăgie nu a auzit, nu a auzit ca cineva să strige după ajutor sau să cheme poliția. Totodată, martorul Cozma I. în cadrul urmăririi penale a declarat că, la data de 19.05.2016, se afla lângă cercul din or. Ialoveni, în apropierea rutei 35, unde a observat 2 automobile, iar lângă acestea se certau cu glas tare 2 persoane, una dintre care era Plămădeală I., ulterior în cadrul ședinței de judecată a indicat că, declarațiile date în cadrul anchetei nu corespund adevărului.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către martorii Soltan A. și Cozma I., au fost făcute mai aproape de comiterea infracțiunii imputate inculpatului, iar evenimentele ce s-au produs au fost mai recente, ceea ce presupune o sinceritate mai vădită în astfel de situații, în raport cu declarațiile date ulterior de către acești martori.

Tot la acest capitol, Colegiul penal consideră juste concluziile instanței de apel, precum că modificarea poziției procesuale a martorilor Soltan A. și Cozma I., în cadrul prezentei cauze putându-se explica din punct de vedere psihologic, prin încercarea de a ușura într-un fel poziția procesuală a inculpatului, în legătură cu ce instanța de apel a apreciat declarațiile acestora date în instanța de judecată în mod critic, atitudinea lor oscilantă nu poate influența situația de fapt stabilită în condiții de regularitate procedurală anterior sesizării instanței, iar declarațiile martorului Plămădeală A. oferite în cadrul primei instanțe, fiind consecvente și în corespundere cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale și care coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești. Martorul Plămădeală

A. fiind prevenit de răspundere penală pentru darea declarațiilor intenționat false și prin urmare, neexistând careva temei de a aprecia critic aceste declarații oferite sub jurământ.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs respinge și criticile recurentului precum că, declarațiile martorului Plămădeală A. urmează a fi apreciate critic.

De asemenea, Colegiul apreciază ca nefondate și argumentele recurentului referitoare la faptul că, nici raportul de expertiză nr. 1756/D din 13 iulie 2016, nu poate fi privit drept probă a învinuirii, avându-se în vedere că partea vătămată a pretins, că ar fi fost lovită în anumite regiuni, însă din concluziile raportului de expertiză, se înțelege că partea vătămată a fost lovită în alte regiuni.

Contrar celor afirmate mai sus de către recurent, Colegiul relevă că potrivit raportului de expertiză nr. 1756/D din 13 iulie 2016, la Plămădeală I. s-a constatat traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, echimoză cu edem a țesuturilor moi adiacente la nivelul feței, echimoză cu excoriație la nivelul gambei drepte, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare ușoară. Respectiv, concluziile raportului menționat, este în coroborare cu declarațiile părții vătămate și a martorului ocular Plămădeală A., care au indicat că Enachi M. și persoana pe nume „Victor” îl loveau la picior pe partea vătămată, pentru a-l forța să urce în mașină, ulterior când a încercat să-l împiedice pe „Victor” să nu scoată cheia din contactul automobilului, acesta i-a aplicat două lovituri cu capul în regiunea feței, fapt despre care se motivează corespunzător și în cuprinsul filei 250 v. I, în decizia atacată.

Totodată, instanțele de fond, în opinia Colegiului penal, just au reținut că în acțiunile inculpatului Enachi M., se regăsește în totalitate componenta infracțiunii de huliganism. Din circumstanțele speței, rezultă că Enachi M. a acționat cu intenție directă, fiind inițiatorul acțiunilor huliganice, care împreună cu persoana pe nume „Victor”, l-au apucat de mâini pe partea vătămată și au încercat să-l urce în automobil, însă dat fiind faptul că acesta s-a împotrivit, i-au aplicat lovituri, forțându-l să urce în automobil. Astfel, după cum rezultă din împrejurările faptelor comise de inculpat și probele administrate, desconsiderarea ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext pentru răfuială cu victima, la caz, pe fundalul restituirii sumei datorate pentru reparația automobilului.

Față de cele ce preced, Colegiul penal conchide, că considerentele menționate raliază celor constatate de prima instanță și de instanța de apel privitor la situația de fapt și de drept reținută în cauză și privitor la stabilirea vinovăției inculpatului Enachi M., pe baza unei juste evaluări a probelor

administrare în cauză, dând faptelor comise de acesta o încadrare juridică corectă.

În concluzie, instanța de recurs consideră hotărârea instanței de apel ca legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de către avocatul Leșan Nicolae în numele inculpatului, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) - (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Leșan Nicolae în interesele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Enachi Mihail**, ca vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **16 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie